

Report: ECNP School of Neuropharmacology, 24–29 June 2018, Oxford

Sprawozdanie: ECNP School of Neuropharmacology, 24–29 czerwca 2018, Oxford

Magdalena Flaga-Łuczkiwicz

The European College of Neuropsychopharmacology (ECNP) was established in 1985 to support the development of neuroscience, promote good scientific practices, enable the clinicians and researchers coming from all over Europe to exchange experience and build an international cooperation. Since 1987, the annual congress of psychopharmacotherapy – the ECNP Congress, has been organised with the prestige recognised worldwide. In addition, ECNP is the organiser and sponsor of a number of educational events, meetings and scientific programmes. The ECNP's core activity is devoted to annual workshops and training for young psychiatrists (under 40 years of age), i.e.:

- ECNP School of Neuropsychopharmacology in Oxford – for adult psychiatrists;
- ECNP School of Child and Adolescent Neuropsychopharmacology in Venice – for child and adolescent psychiatrists;

- ECNP Workshop for Early Career Scientists in Europe in Nice;
- ECNP Workshop on Clinical Research Methods in Barcelona.

People from all over Europe, along with Israel and post-Soviet countries, are welcome to participate in schools and workshops. From among all the applications sent, the organisers choose 50 people, up to three people from each country. It is worth noting that participation in these events is free for the attendees.

Last year's School of Neuropsychopharmacology in Oxford gathered 49 participants from 22 countries; they came from Europe and Israel, Turkey and Azerbaijan. In the charming interiors of St. Catherine's College, in the scenery as if taken from the English films about students and professors, young clinicians and scientists spent together six fruitful days, expanding their knowledge and establishing international acquaintances. Poland was represented by Magdalena Flaga-Łuczkiwicz and Piotr Marcinowicz.

Received 19.01.2019

Accepted 20.01.2019

AFFILIATIONS / AFILIACJE

Centrum Terapii Dialog w Warszawie

CORRESPONDENCE ADDRESS / ADRES DO KORESPONDENCJI

Magdalena Flaga-Łuczkiwicz

email: magdalena@drflaga-luczkiwicz.pl

Day 1, 24 June 2018

Professor Guy Goodwin, the host of the event who was supervising the substantive organisation of the School, discussed the activities of ECNP and the goals of the organisation. Subsequently, he gave the floor to Professor Joseph Zohar (Israel), who outlined the assumptions of

the Neuroscience-based Nomenclature (NbN) project. The aim of the project that have been being developed by ECNP since 2010, is to organise the naming of psychotropic drugs. The traditional division, distinguishing antidepressants, antipsychotics, normothymic drugs, etc., does not fully reflect what we know from neuroscience. It introduces some unnecessary confusion in treatment plans; it may be misleading for patients and may adversely affect compliance. Introduction of a transparent system based on the mechanism of action of the substance will help avoid the situation where, for example, the patient who suffers from a recognised depression will not take the recommended augmentation in the form of an antipsychotic drug due to some associations with psychosis (“this medicine is for schizophrenia treatment; therefore, I will not take it, as I do not suffer from schizophrenia”). A gradual change in the way of thinking concerning the classification of psychotropic drugs is to help psychiatrists make therapeutic decisions in their daily work, reduce patient fears and thus enable better cooperation and treatment.

Read more about the NbN project at: <http://www.nbn2.org/>.

Day 2, 25 June 2018

The leading topic of the second day was anxiety disorders, obsessive-compulsive and stress-related disorders. In subsequent seminars, Michel Bourin (France) and Christer Allguander (Sweden) presented the current state of knowledge on the anxiolytics mode of action and the strategies for optimising the treatment of anxiety disorders. Joseph Zohar (Israel) explained in his speech about the stress-related disorders the biological mechanism of early intervention that precludes the development of post-traumatic stress disorder (PTSD). During the first 6 hours following a traumatic event, a series of biological reactions occur at the molecular level; it is the so-called “golden hour”, a key time for therapeutic interventions. According to the research, the use of debriefing (the facilitated discussion of trauma) at that time worsens the prognosis as well as the use of benzodiazepines. Also, the sleep that directly follows trauma is not beneficial because it may facilitate the consolidation of memory traces. The intriguing study cited by Professor Zohar was concerned with the use of a single intravenous dose of hydrocortisone as a prevention of PTSD or a short-term one-month treatment with a selective serotonin reuptake inhibitor.

Speeches, respectively, interlaced with practical case-report workshops during which the participants in small groups had the opportunity to discuss some specific clinical situations with the best experts. That part was especially instructive, also because of the possibility of comparing the treatment methods preferred in different

countries, the availability of specific substances and cultural conditions affecting clinical decisions.

At the end of the day, Prof. Goodwin presented the attendees with several practical tips on how to prepare and conduct an international scientific meeting. Afterwards, he invited everyone to a poster session (each participant of the School had been required to prepare beforehand and to bring the poster with them). It was a fantastic opportunity to meet the colleagues, to talk about their scientific interests and inspire one another.

Day 3, 26 June 2018

The day was devoted entirely to psychotic disorders. Celso Arango (Spain) spoke about the clinical pharmacology of antipsychotics; Kate Saunders (Great Britain) discussed the specificity of treatment at particular stages in the course of schizophrenia; and Paola Dazzan (Great Britain) talked through the promising biomarkers in psychoses. During the casuistic workshops, the participants were particularly interested in antipsychotic treatment in pregnancy and breastfeeding as well as the treatment with injections of long-acting neuroleptics. Here again, some cultural differences were shown, e.g. in contrast to most European countries, in Italy the use of LAI (long-acting injectable) injections is considered stigmatising and violent towards patients, and therefore such a procedure is administered as a last resort when all other methods of treatment fail.

The day closed with an extremely interesting seminar on creating and marketing of new medicines. Gerry Dawson, a researcher who kept cooperating with the largest pharmaceutical companies for many years and who learnt the ins and outs concerning the reality of cooperation in the world of science and business, invited participants to an educational game. While being divided into several “research teams” and equipped with fictitious funds, we faced the subsequent challenges on the way which started with the invention of a substance in a laboratory and led to a drug available in the chemist’s shop and, meanwhile, we were able to find out what a complicated, expensive, long-lasting and difficult task it was.

Day 4, 27 June 2018

The main topic was meta-analyses. As few as four months following the publication of the famous meta-analysis of the effectiveness and tolerance of 21 antidepressants, we had the opportunity to meet Andrea Cipriani in person. He explained pictorially the purpose of meta-analyses, how they were carried out and, above all, how to use them in everyday practice. After that brilliant speech delivered by Prof. Cipriani and the seminars of Adniani

Participants of the ECNP Oxford School in 2018. Magdalena Flaga-Łuczkiewicz stands before the first row and Piotr Marcinowicz behind her, in the black and white sweater

Uczestnicy szkoły ECNP w Oksfordzie w roku 2018. Magdalena Flaga-Łuczkiewicz stoi przed pierwszym rzędem, a Piotr Marcinowicz za nią, w czarno-białym swetrze.

Nikolakopoulou (Switzerland) and Myrto Samara (Germany), the participants of the School learned how to read in the full measure the information contained in some sophisticated, not clearly readable charts and graphs for numerous people. The ability to present such a complex subject in such an accessible way proves a high-class of the lecturer.

On that day, the programme offered a free afternoon so that the attendees could explore and enjoy the university climate of the city as well as they could make the best of the company of others.

Day 5, 28 June 2018

The day was dedicated to the topic of depressive disorders. Eric Ruhe (the Netherlands) reviewed the receptor and molecular modes of action of various drugs used to treat depression. He emphasised the still-important position of tricyclic antidepressants and indicated the promising goals of therapeutic interventions; Hamish McAllister-Wiliams (United Kingdom) talked about the treatment of patients with drug-resistant depression; and Philippe Nuss (France) discussed the biological determinants of creativity and their relationships with mood disorders. During the casuistic workshops, the participants were impressed by the examples of treatment with the administration of rapidly increased doses of antidepressants, up to the supra-therapeutic doses. The cases were taken from the clinic of Prof. McAllister.

At the end of the day, Prof. Goodwin shared the tips and afterthoughts on clinical trials, their traps and limitations, and how to transfer results to day-to-day clinical work. He emphasised the crucial importance of the well-designed observational studies, as well as the second element – in addition to randomised clinical trials – EBM (evidence-based medicine) forming the foundations.

Day 6, 29 June 2018

The last day was devoted to the problems of bipolar disorder. Being an international expert in this field, Prof. Guy Goodwin summarised the strategies for the short and long-term treatment of that disorder, including the condition of mixed states and the states of interfusion and overlap of bipolar disorder with schizophrenia as well as the anxiety disorders and borderline personality disorder.

And for the final, while encouraging participants to pass on freshly acquired knowledge, Prof. Goodwin shared the secrets of his didactic workshop. In his opinion, a good lecturer is the one who – apart from being an expert and a passionate person in their field of expertise – is well-dressed according to circumstances; who knows exactly who they are going to talk to; who start and end the lecture on time. Such a person should be well-prepared for the lecture, speak slowly and clearly, look at the audience, be able to make the audience stay quiet, but also may revive them at the right moment.

A good lecturer speaks from the basics to more complicated matters, uses graphically simple slides to highlight the most important issues, explains the charts and remembers to use humour in their speeches appropriately. After the official closing part, having had such precise tips at hand, after having taken the commemorative photographs, having exchanged the telephone numbers and e-mail addresses, the participants went in different directions across Europe. They were supposed, in their countries, to put into practice what they learned and to share the knowledge with other psychiatrists.

All the participants of the aforementioned edition as well as the previous ones, whom I had the opportunity

to meet, unanimously agreed that participation in ECNP Schools was one of the best educational experiences in their careers. The information about congresses, training, seminars and workshops organised by the European College of Neuropsychopharmacology can be found at: <https://www.ecnp.eu/>, in the “early career” section.

It is really essential in our professional development to take advantage of the knowledge and experience of international experts, and the European College of Neuropsychopharmacology makes it possible for us.

Therefore, Dear Colleagues, anybody who is under 40 should apply for the next editions of the School because it is really worth it! ■

European College of Neuropsychopharmacology (ECNP) powstał w 1985, by wspomagać rozwój neuronauki, promować dobre praktyki naukowe, umożliwić klinicystom i badaczom z całej Europy wymianę doświadczeń i międzynarodową współpracę. Od 1987 roku organizowany jest coroczny Kongres Psychofarmakoterapii ECNP Congress, o uznanej na całym świecie renomie. Oprócz tego ECNP jest organizatorem i sponsorem szeregu wydarzeń edukacyjnych, spotkań i programów naukowych. Stałym punktem działalności ECNP są coroczne warsztaty i szkolenia dla młodych psychiatrów (poniżej 40. roku życia):

- ECNP School of Neuropsychopharmacology w Oxfordzie – dla psychiatrów dorosłych,
- ECNP School of Child and Adolescent Neuropsychopharmacology w Wenecji – dla psychiatrów dziecięco-młodzieżowych,
- ECNP Workshop for Early Career Scientists in Europe w Nicei,
- ECNP Workshop on Clinical Research Methods w Barcelonie.

W szkołach i warsztatach mogą uczestniczyć osoby z całej Europy oraz Izraela i krajów postradzieckich. Spośród wszystkich nadesłanych aplikacji organizatorzy wybierają 50 osób, z każdego kraju maksymalnie trzy osoby. Warto podkreślić, że udział w tych wydarzeniach jest dla uczestników bezpłatny.

Ubiegłoroczna Szkoła Neuropsychofarmakologii w Oxfordzie zgromadziła 49 uczestników z 22 krajów – z Europy oraz Izraela, Turcji i Azerbejdżanu. W urokliwym St. Catherine’s College, w scenerii jak żywcem wyjętej z angielskich filmów o studentach i profesorach, młodzi klinicyści i naukowcy spędzili razem sześć owocnych dni, poszerzając wiedzę i nawiązując międzynarodowe znajomości. Polskę reprezentowali: Magdalena Flaga-Łuczkiwicz i Piotr Marcinowicz.

Dzień 1., 24 czerwca 2018

Profesor Guy Goodwin, gospodarz wydarzenia, czuwający nad merytoryczną organizacją Szkoły, opowiedział o działalności ECNP i celach przyświecających organizacji i oddał głos profesorowi Josephowi Zoharowi (Izrael), który przybliżył założenia rozwijanego przez ECNP od 2010 roku projektu Neuroscience-based Nomenclature (NbN), którego celem jest uporządkowanie nazewnictwa leków psychotropowych. Tradycyjny podział, wyróżniający leki przeciwdepresyjne, przeciwpsychotyczne, normotymiczne itd., nie odzwierciedla w pełni tego, co wiemy z neuronauki, wprowadza niepotrzebne zamieszanie w propozycjach schematów leczenia, jest mylący dla pacjentów i może niekorzystnie wpływać na *compliance*. Wprowadzenie przejrzystego systemu bazującego na mechanizmach działania substancji umożliwi uniknięcie sytuacji, gdy np. pacjent z rozpoznaniem depresji nie zdecyduje się na przyjmowanie zaleconej augmentacji w postaci leku przeciwpsychotycznego ze względu na skojarzenia z psychozą („to lek na schizofrenię, więc nie będę go przyjmować, bo ja nie mam schizofrenii”). Stopniowa zmiana sposobu myślenia o klasyfikacji leków psychotropowych ma ułatwić psychiatrom podejmowanie decyzji terapeutycznych w codziennej pracy, zmniejszyć obawy pacjentów i tym samym umożliwić lepszą współpracę i leczenie. Więcej o projekcie NbN można przeczytać tu: <http://www.nbn2.org/>.

Dzień 2., 25 czerwca 2018

Tematem przewodnim drugiego dnia były zaburzenia lękowe, obsesyjno-kompulsyjne i powiązane ze stresem. W kolejnych seminariach Michel Bourin (Francja) i Christer Allgauer (Szwecja) przedstawili aktualny stan

wiedzy na temat mechanizmu działania anksjolityków i strategii optymalizacji leczenia zaburzeń lękowych. Joseph Zohar (Izrael) w wystąpieniu o zaburzeniach związanych ze stresem wyjaśnił mechanizm biologiczny wczesnej interwencji zapobiegającej rozwinięciu się zespołu stresu pourazowego (PTSD). Przez pierwsze 6 godzin od wydarzenia traumatycznego zachodzi szereg reakcji biologicznych na poziomie molekularnym; to tzw. *golden hour* – kluczowy czas dla oddziaływań leczniczych. Według badań stosowanie w tym czasie debriefingu (facylowanego omawiania traumy) pogarsza rokowanie, podobnie jak stosowanie benzodiazepin. Także sen bezpośrednio po traumie nie działa korzystnie, ponieważ umożliwia konsolidację śladów pamięciowych. Ciekawe badania przytaczane przez profesora Zohara dotyczyły zastosowania, jako prewencji PTSD, jednorazowej dożylniej dawki hydrokortyzonu lub krótkotrwałej, zaledwie miesięcznej kuracji selektywnym inhibitorem wychwytu zwrotnego serotoniny.

Pomiędzy poszczególnymi wystąpieniami odbywały się praktyczne warsztaty kazuistyczne, podczas których uczestnicy mieli okazję w małych grupach przedyskutować z ekspertami konkretne sytuacje kliniczne. Ta część była szczególnie pouczająca, także ze względu na możliwość porównania sposobów leczenia preferowanych w różnych krajach, dostępności konkretnych substancji i uwarunkowań kulturowych wpływających na podejmowane decyzje kliniczne.

Na koniec dnia profesor Goodwin podzielił się z uczestnikami praktycznymi wskazówkami, jak przygotować i przeprowadzić międzynarodowe spotkanie naukowe, a następnie zaprosił wszystkich na sesję plakatową (każdy uczestnik Szkoły zobowiązany był do przygotowania i przywiezienia plakatu). Była to doskonała okazja do lepszego poznania się, porozmawiania o swoich naukowych zainteresowaniach i wzajemnego inspirowania się.

Dzień 3., 26 czerwca 2018

Dzień poświęcony był w całości zaburzeniom psychicznym. Celso Arango (Hiszpania) mówiła o klinicznej farmakologii leków przeciwpsychotycznych, Kate Saunders (Wielka Brytania) o specyficie leczenia na poszczególnych etapach w przebiegu schizofrenii, a Paola Dazzan (Wielka Brytania) o obiecujących biomarkerach psychoz. Podczas warsztatów kazuistycznych uczestników zainteresowało szczególnie leczenie przeciwpsychotyczne w ciąży i w trakcie karmienia oraz leczenie iniekcjami długodziałających neuroleptyków. Tu kolejny raz pokazały się różnice kulturowe, np. w przeciwieństwie do większości krajów Europy, we Włoszech stosowanie iniekcji LAI uważane jest za stygmatyzujące i przemocowe wobec pacjentów, w związku z czym sięga się po nie w ostateczności, gdy wszelkie inne metody leczenia zawiodą.

Dzień zamknęło arcyciekawe seminarium na temat procesu projektowania i wprowadzania na rynek nowych leków. Gerry Dawson, badacz przez wiele lat współpracujący z największymi koncernami farmaceutycznymi, znający od środka realia współpracy świata nauki i biznesu, zaprosił uczestników do gry edukacyjnej: podzieleni na kilka „zespołów badawczych”, wyposażeni w fikcyjne fundusze, mierzyliśmy się z kolejnymi wyzwaniem na drodze od wynalezienia substancji w laboratorium do leku dostępnego w aptece, przekonując się, jakie to skomplikowane, kosztowne, długotrwałe i trudne zadanie.

Dzień 4., 27 czerwca 2018

Temat przewodni: metaanalizy. Zaledwie w 4 miesiące po opublikowaniu słynnej metaanalizy skuteczności i tolerancji 21 leków przeciwdepresyjnych mieliśmy okazję poznać osobiście Andreego Ciprianiego, który obrazowo wyjaśnił, w jakim celu powstają metaanalizy, jak się je przeprowadza i przede wszystkim jak z nich korzystać w codziennej praktyce. Po błyskotliwym wystąpieniu profesora Ciprianiego oraz seminariach Adniani Nikola-kopoulou (Szwajcaria) i Myrto Samary (Niemcy) uczestnicy Szkoły nauczyli się odczytywać w pełni wszelkie informacje zawarte w skomplikowanych, dotychczas dla wielu osób niezbyt czytelnych wykresów i grafów. Umiejętność przedstawienia tak złożonego zagadnienia w tak przystępny sposób świadczy o wielkiej klasie wykładowcy.

Tego dnia program przewidywał wolne popołudnie, by uczestnicy mogli pozwiedzać i nacieszyć się uniwersyteckim klimatem miasta oraz swoim towarzystwem.

Dzień 5., 28 czerwca 2018

Dzień upłynął pod hasłem zaburzeń depresyjnych. Eric Ruhe (Holandia) dokonał przeglądu mechanizmów receptorowych i molekularnych działania różnych leków stosowanych w leczeniu depresji, podkreślając wciąż ważną pozycję leków trójpierścieniowych oraz sygnalizując obiecujące cele interwencji leczniczych; Hamish McAllister-Williams (Wielka Brytania) opowiedział o leczeniu pacjentów z depresją lekookoporną, a Philippe Nuss (Francja) o biologicznych uwarunkowaniach kreatywności i ich związkach z zaburzeniami nastroju. Podczas warsztatów kazuistycznych duże wrażenie zrobiły na uczestnikach przykłady leczenia bardzo szybko zwiększającymi dawkami leków przeciwdepresyjnych, aż do dawek supratherapeutycznych, zaczerpnięte z kliniki profesora McAllistera.

Na koniec dnia profesor Goodwin podzielił się wskazówkami i refleksjami na temat badań klinicznych, ich pułapek i ograniczeń oraz tego, jak przenosić wyniki na codzienną pracę kliniczną. Podkreślał przy tym istotne znaczenie dobrze zaprojektowanych badań

obserwacyjnych, jak drugiego elementu – oprócz randomizowanych badań klinicznych – tworzącego podwaliny EBM.

Dzień 6., 29 czerwca 2018

Ostatni dzień poświęcony był zagadnieniom choroby dwubiegunowej. Profesor Guy Goodwin, jako międzynarodowy ekspert w tej dziedzinie, podsumował strategię leczenia krótko- i długoterminowego tego zaburzenia, uwzględniając stany mieszane oraz stany przenikania się i nakładania choroby dwubiegunowej z zaburzeniami z kręgu schizofrenii oraz zaburzeniami lękowymi i zaburzeniem z ograniczania.

Niejako na deser profesor Goodwin, zachęcając uczestników do przekazania dalej świeżo nabytej wiedzy, podzielił się tajnikami swojego dydaktycznego warsztatu. Według profesora dobry wykładowca to taki, który – prócz tego, że jest ekspertem i pasjonatem w swojej dziedzinie – jest ubrany stosownie do okoliczności, wie, do kogo będzie mówić, rozpoczyna i kończy wykład o czasie, jest do niego przygotowany, mówi wolno i wyraźnie, patrzy na słuchaczy, potrafi uciszyć audytorium, ale także

je ożywić w odpowiednim momencie; mówiąc przechodzi od podstaw do spraw bardziej skomplikowanych, używa prostych graficznie slajdów dla podkreślenia najistotniejszych kwestii, wyjaśnia przestawiane wykresy i pamięta, by z dużą ostrożnością używać w swoich wystąpieniach humoru. Z tak precyzyjnymi wskazówkami, po oficjalnym zamknięciu, pamiątkowych zdjęciach, wymianie telefonów i adresów mailowych uczestnicy rozjechali się po Europie, by w swoich krajach zastosować w praktyce to, czego się nauczyli i przekazywać wiedzę innym psychiatrom.

Wszyscy uczestnicy tej i poprzednich edycji, których miałam okazję poznać, zgodnie przyznają, że uczestnictwo w Szkołach ECNP to jedno z lepszych edukacyjnych doświadczeń w ich karierze. Informacje o kongresach, szkoleniach, seminariach i warsztatach organizowanych przez European College of Neuropsychopharmacology można znaleźć na stronie: <https://www.ecnp.eu/>, w zakładce „early career”. To ważne, by w rozwoju zawodowym korzystać także z wiedzy i doświadczenia międzynarodowych ekspertów, a European College of Neuropsychopharmacology nam to umożliwi. Więc, Koleżanki i Koledzy... Kto nie ukończył 40 lat, niech aplikuje na kolejne edycje Szkoły, bo naprawdę warto! ■

Conflict of interest and financial support was not declared. / Nie zgłoszono konfliktu interesów oraz dofinansowania.

The work described in this article has been carried out in accordance with The Code of Ethics of the World Medical Association (Declaration of Helsinki) for experiments

involving humans, EU Directive 2010/63/EU for animal experiments, and Uniform Requirements for manuscripts submitted to biomedical journals. / Treści przedstawione w artykule są zgodne z zasadami Deklaracji Helsińskiej, dyrektywami EU oraz ujednoliconymi wymaganiami dla czasopism biomedycznych.